

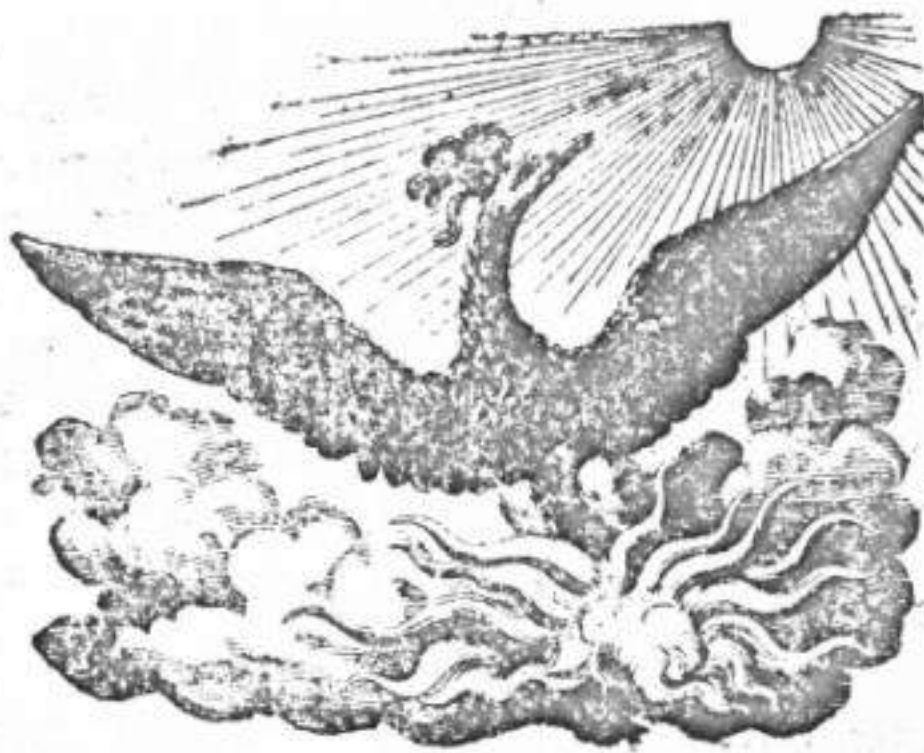
Αριθ. 92.

Ετος Ε.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.

Ετήσια Φεύκει 36
Εξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Επὶ-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

22 ΝΟΥΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 2953.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Εγκύκλιος.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Πρὸς τὰ κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν
Δικαστήρια.

Ἐπειδὴ εἰς τὸ ἄρθρον 25 τοῦ νέου Διοργανισμοῦ λέγεται
ὅτι Πρωτόκλητος Δικαστὴς κρίνει πᾶσαν πολιτικὴν ἀγωγὴν
ὅποιαδήποτε φύσεως, ἢ ποσότητος ἐξαιρουμένων τῶν τῆς
ἀρμοδιότητος τοῦ Εἰρηνοδίκου, καὶ τῶν ἐμπορικῶν, τῶν
τοῦ ἀμφισβητούμενου Διοικητικοῦ, »

Εἶναι τῆς ἀνάγκης νὰ σαφηνισθῇ ἡ Κυβέρνησις τὸ ὅτι ὑπάρ-
χει εἰς τὸ ἀμφισβητούμενον Διοικητικόν, καὶ ἐπὶ τοῦ ὁ-
ποίου δὲν ἔχει δικαιοδοσίαν ὁ Δικαστικὸς κλάδος.

ΜΕΡΟΣ Α.

Ἀρχὴν ἔθεσεν ἡ ἐσχάτη ἐθνικὴ Συνέλευσις περὶ τῆς ἐκτάσεως
τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Διοικητικοῦ κλάδου.

Ἦτον καὶ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων, καὶ τῆς ἀνάγκης,
νὰ διακριθῇ τὸ ἀμφισβητούμενον Δικαστικὸν ἀπὸ τοῦ ἀμφισβη-
τούμενου Διοικητικοῦ.

1. Ἡ φιλονεικία περὶ τῆς ἐθνικῆς ἰδιοκτησίας ἀνήκει εἰς
τὸ ἀμφισβητούμενον Διοικητικόν.

2. Πᾶσα φιλονεικία περὶ προσκαίρου κατοχῆς τῶν ἐθνι-
κῶν κτημάτων ὑπάγεται εἰς τὸ ἀμφισβητούμενον Διοικητικόν.

3. Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ κτή-
ματα.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Ἀρχὴ ἐτέθη ἀπὸ τὴν φύσιν αὐτῆς ταύτης τῆς Διοικήσεως
ὅτι ἡ διεύθυνσις τῆς Οἰκονομίας τοῦ Κράτους ἀπαιτεῖ σύντο-
μον καὶ ταχεῖαν ἐκτέλεσιν τῶν νομοισμένων.

Ὅλοι οἱ φόροι εἶναι φύσει Διοικητικοί.

Πᾶσα ὅποιαδήποτε διαφιλονεικίαις μεταξὺ ἰδιώτου καὶ τοῦ
δημοσίου, περὶ ἀμέσων καὶ πλαγίων φόρων, ἀνήκει εἰς τὸ
ἀμφισβητούμενον Διοικητικόν.

Ὅποια δύναμιν ἤθελεν ἔχει ἡ διαχείρισις τῶν πόρων τοῦ
ἔθνους, ἐὰν ὑπῆγοντο αἱ φιλονεικίαι εἰς τὰ Δικαστήρια;

Πῶς ἡδύνατο νὰ βάλῃ βάσιν εἰς τὰ εἰσαγόμενα;

Πῶς ἡθελεν ἐκπληρώσει τὰς ἀνάγκας τῆς;

Δύναται νὰ ὑπάρξῃ Κυβέρνησις ὅπου ἀμφισβητοῦνται τὰ
δικαιώματα, καὶ θετικὰ καὶ ἀνιμφισβητήτα ἔχει τὰ βάρη τῆς;

Πῶς ἡθελεν βαδίζει, ἐὰν ἡ λύσις τῆς ἀμφισβητήσεως ἡθελεν

ὑποβληθῇ εἰς ἄλλον κλάδον; εἰς περιπλόκους τύπους; καὶ εἰς
βραδυτητα ἀντιβαίνουσιν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ λάβῃ διὰ
νὰ πληρώσῃ;

Διὸ καὶ δὲν δύναται ὁ Δικαστικὸς κλάδος νὰ ἔχῃ οὐδεμίαν
μετοχὴν.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Τὰ περὶ δημοσίου χρέους καὶ πίστεως, ὡς εἰς τὰ ψήφισμα-
τα τῆς Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἐνδιαλαμβάνεται.

ΜΕΡΟΣ Δ.

Ὅλαι αἱ πολιτικαὶ φιλονεικίαι, αἱ ὅποαι δύνανται νὰ πη-
γάζουν ἐκ τῆς διαχειρίσεως τῶν πραγμάτων τοῦ ἐσωτερι-
κοῦ, τούτεστι τῶν ἀνηκόντων εἰς δημόσια καταστήματα,
εἰς ὑγειονομίαν, πολιτικὰς Ἀστυνομίας καὶ ἀγορανομίας, ὑπά-
γονται εἰς τὸ Διοικητικόν.

Καὶ διὰ νὰ δυνηθῇτε νὰ ὀδηγήσετε τοὺς ἀπείρους ἀντιφε-
ρομένους ὡς πρὸς τὸν τρόπον τοῦ πορεύεσθαι, Σᾶς ἐκθέτει ἡ
Γραμματεία ὅσα εἰς τὴν περίστασιν ἀπεφάσισε προσωρινῶς ἡ
Κυβέρνησις μέχρις οὗ κανονισθῇ ἐντελεστέρας τὸ περισπού-
δατον τοῦτο ἀντικείμενον.

« Εἰς τὸ ἀμφισβητούμενον Διοικητικόν ὁ Διοικητὴς συν-
» εννοούμενος μετὰ τῆς Οἰκονομίας διὰ τὰς ὀφειλομένας γνώ-
» σεις, ἐξετάζει καὶ ἀποφασίζει.

« Ἡ Κυβέρνησις, ἀκούσασα τὸ Συμβούλιον τῶν Γραμματέων
» τῆς, ἀκυρόνει, εἴτε ἐπικυρόνει, τὴν ἀπόφασιν, κρίνουσα ὀρι-
» στικῶς.

« Ἡ διαιδικασία, πρὸς τὸν Διοικητὴν, εἶναι ὡς εἰς τὸ Πρω-
» τόκλητον Δικαστήριον.

« Ἡ διαιδικασία, πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, εἶναι ὡς εἰς τὸ Ἐκ-
» κλητον Δικαστήριον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 30 Αὐγούστου 1830.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς

Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ὁδηγίαι πρὸς ἀπάσας τὰς Διοικητικὰς Ἀρχὰς
τοῦ Κράτους.

Αρ. 209.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις διὰ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ-
ματείας ἐξέδωκε πρὸς τοὺς Διοικητὰς τῶν Ἐπαρχιῶν τοῦ
Κράτους τὰς ἀναγκαίας ἐρμηνείας καὶ ὁδηγίας μετὰ τὴν ὑπ.
Αρ. 2,953 Εγκύκλιον, σκοπὸν ἔχουσαν ἵνα τὸ ἀμφισβητού-

Διοικητικόν, φύσει υπαγόμενον εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Κυβερνήσεως, μὴ συγχέεται μὲ τὸ Δικαστικόν,

Εἰς τὴν τῶρα ἀναγκάσιον, πρὸς ὁδηγίαν τῶν Διοικητῶν τῶν ἑπαρχιῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν, νὰ λάβωσιν ὁδηγίαν, καθὼς ἀνήκει εἰς ἕκαστον, κατὰ ποίους κανόνες δικάζεται τὸ ἀμφισβητούμενον Διοικητικόν ὡς πρὸς τὰ ὀφειλόμενα εἰς τὸ Δημόσιον, πῶς ἐξασφαλίζεται προσωρινῶς τὸ Δημόσιον Δικαίωμα, καὶ τίνι τρόπῳ ἐκτελοῦνται τὰ ἀποφασισθέντα.

ΜΕΡΟΣ Α.

Κανόνες εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου.

1. Ὃταν τὸ Δημόσιον ἔχῃ νὰ λάβῃ, εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους ἔχει καὶ χαίρει τὸ δικαίωμα τῆς προτιμήσεως εἰς πληρωμὴν πρὸς κάθε ἄλλον.

2. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ὁ πολίτης, ἡ ὁποιοσδήποτε ξένος, λαμβάνει ὑπόσχεσιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἐννοεῖται ὅτι ἔσται εἰς ὑποθήκην ἅπαντα τὰ κτήματά του.

3. Ὃταν ὑπάρχωσιν ὑποψαίε ὅτι ὁ χρεώστης δὲν θέλει εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος του πρὸς τὸ Δημόσιον εἰς τὴν προθεσμίαν, ὁ δημόσιος ὑπουργός, εἰς ὅποιον ἀνήκει, ἔχει τὸ δικαίωμα, καὶ πρὸ τῆς προθεσμίας, νὰ αἰτήσῃ ἀπὸ τὸν Διοικητὴν ὁποιοσδήποτε εἶδος ἐξασφαλίσεων, καὶ νὰ ἐξακολουθῇ τὰς νομίμους πράξεις του μέχρι τῆς συναξέως τῶν ὀφειλομένων χρημάτων.

4. Ὁ δημόσιος ὑπουργός, ὅστις παριστάνεται ὡς ἐνάγων, δύναται νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν ἐναγόμενον τὴν παρουσίαν ὁποιοσδήποτε ἐγγράφων ἀναφερομένων εἰς τὴν διαφιλονεικουμένην ὑπόθεσιν, ὅταν τὰ νομίζῃ ἀναγκαῖα, χωρὶς ὁ ἐνάγων νὰ ὑπόκειται προηγουμένως εἰς τοιαύτην παρουσίαν πρὸς τὸν ἐναγόμενον.

5. Ἐὰν πλείονες ὁμοῦ ἀναδεχθῶσι πρὸς τὸ Δημόσιον τὴν αὐτὴν ὑπόσχεσιν, ἐννοοῦνται ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι.

6. Ἐὰν τις, ἀφοῦ ἀναδεχθῇ ὑπόσχεσιν πρὸς τὸ Δημόσιον, ἐκποιήσῃ τι τῆς περιουσίας του, ἢ κατ' ἄλλον ὁποιοσδήποτε τρόπον τὸ διαθέσῃ εἰς κατοχὴν ἄλλου, τὸ Δημόσιον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸ νομίμῃ ὡς εἰς χεῖρας τοῦ αὐτοῦ ὀφειλέτου.

7. Ὃταν τὸ Δημόσιον θελήσῃ νὰ λάβῃ ἀσφαλιστικὰ μέσα, δὲν ὑπόκειται εἰς χρέος νὰ δίδῃ ἐγγυήσιν.

8. Ὅποιοσδήποτε καὶ ἂν ἔχῃ ὁ πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλέτης κτηματικὴν κατάστασιν, ὑπόκειται μ' ὅλον τοῦτο νὰ φυλακωθῇ, ἐὰν ἡ φυλάκωσίς του ζητηθῇ· καὶ μένει εἰς φυλάκην, μολονότι τὰ κτήματά του ἐκποιοῦνται, ἐωσότου ἀποσβέσῃ τὸ χρέος του.

9. Πᾶς ὀφειλέτης πρὸς τὸ Δημόσιον δὲν δύναται ν' ἀποφύγῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ χρέους του, ἐπὶ προφάσει ὅτι ἔχει νὰ λαμβάνῃ δι' ἄλλας αἰτίας ἀπὸ τὸ αὐτὸ Δημόσιον.

10. Τὸ Δημόσιον, ἐὰν εὖρῃ ἄλλους χρεώστας πρὸς τὸν αὐτοῦ ὀφειλέτην, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ θεωρήσῃ τὰ ὀφειλόμενα, εἰς αὐτὸ ὑποκείμενα· καὶ οἱ χρεώσται τοῦ ὀφειλέτου πρὸς τὸ Δημόσιον, ἔχουσιν ἰδιαιτέραν καὶ διακεκριμένην εὐθύνην, τοῦτέστι,

11. Ὅσα μὲν χρεωστοῦνται παρὰ τοῦ χρεώστου πρὸς τὸν ὀφειλέτην τοῦ Δημοσίου πρὸ τῆς ἐνοχοποιήσεως τοῦ αὐτοῦ ὀφειλέτου τοῦ Δημοσίου πρὸς τὸ Δημόσιον, ὁ δημόσιος ὑπουργός ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσῃ τὸν χρεώστην τοῦ ὀφειλέτου τοῦ Δημοσίου, πλην οὔτε ἔχει οὔτε χαίρειται, εἰμὴ τὰ αὐτὰ δικαιώματα τὰ ὅποια ἔχει ὁ δικαστής του, ὅστις εἶναι ὀφειλέτης πρὸς τὸ Δημόσιον. Ἀφοῦ ὁ λαμβάνωσιν ἀπὸ τὸν χρεώστην τοῦ ὀφειλέτου ὅσα πρὸς τὸν αὐτὸν ὀφείλοντο, θεωρούμενα ὡς ἰδιοκτησίαι τοῦ πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλέτου, ὑπόκεινται εἰς νέαν δημοπρασίαν κατὰ

τὸ Ἄρθ. 10 περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφασισθέντων ὡς πράγμα ἀνήκον εἰς τὸν πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλέτην.

Ὅσα δὲ χρεωστοῦνται παρὰ τοῦ χρεώστου πρὸς τὸν ὀφειλέτην τοῦ Δημοσίου, διὰ χρέος ἀναδεχθέν μετὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἔγεινε χρεώστης ὁ ὀφειλέτης πρὸς τὸ Δημόσιον, νομίζονται χρεωστούμενα πρὸς τὸ Δημόσιον, καὶ ὁ χρεώστης τοῦ πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλέτου θεωρεῖται καὶ ὑπόκειται εἰς τὰ ἴδια τοῦ ὀφειλέτου πρὸς τὸ Δημόσιον.

12. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας πηρέλθῃ ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς τοῦ χρέους, ὁ χρεώστης ὀφείλει τόκον, μολονότι περὶ τόκου εἰς τὴν συμφωνίαν δὲν ἔγεινε λόγος.

ΜΕΡΟΣ Β'

Περὶ τῶν Προσωρινῶν ἀσφαλιστικῶν μέσων.

Ἡ Διοίκησις πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν εἰς τὸ Δημόσιον ὀφειλομένων ἀκολουθεῖ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸ Κεφάλαιον 1Ε τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας, καὶ πράττει κατ' αὐτὰ ἐφ' ὅσον δὲν ἐνάντιοῦται εἰς τοὺς προηγουμένους Κανόνες.

Εἰς ὁποιοσδήποτε περίπτωσιν θέλει γενεῖ δημοπρασίαν κινητῶν κτημάτων, πρὸς ἐξασφάλισιν προσωρινήν, ἡ δημοπρασία γίνεται κατὰ τὰ Ἄρθ. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, καὶ 16 τῆς προούσης, περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφασισθέντων.

ΜΕΡΟΣ Γ.

Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφασισθέντων.

Ἐὰν πρόκειται νὰ δημοπρατηθῶσι κινητὰ, ἢ ἀκίνητα κτήματα, εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφασισθέντων, φυλάττονται οἱ ἀκόλουθοι Κανόνες.

1. Ὁ Ἐνάγων Δημόσιος ὑπουργός σημειοῖ ἐγγράφως τὰ κτήματα τοῦ χρεωφειλέτου, μὲ τὰ ὅποια θέλει νὰ πληρωθῇ, καὶ κοινοποιεῖ τὴν σημείωσιν εἰς τὸν ὀφειλέτην.

2. Πᾶν κτῆμα κινητὸν, ἢ ἀκίνητον, πρέπει νὰ ἐκτιμηθῇ πρὶν τῆς δημοπρασίας.

3. Ἡ ἐκτίμησις γίνεται παρὰ δύο δοκιμαστῶν, τοὺς ὁποίους διορίζει ἡ Διοίκησις δι' ἐντάλματος· οἱ δοκιμασταὶ ἐρκίζονται πρῶτον ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου ὅτι θέλουν πράξαι ἐν συνειδήσει, καὶ ἔπειτα κάμνουν τὴν ἐκτίμησιν.

4. Ἡ ἐκτίμησις γράφεται, καὶ ὑπογράφεται.

5. Οἱ ἀντιφερόμενοι δύνανται νὰ εἶναι παρόντες.

6. Ὁ Διοικητὴς ὀφείλει νὰ εἶναι παρών.

7. Αἱ ἐκτιμήσεις πρέπει νὰ γίνωνται χωριστὰ καὶ διακεκριμένως ὅταν ἀποτείνωνται εἰς πολλὰ πράγματα· νὰ ἐξηγῇται εἰς τὴν ἐκθεσίν των ἡ ποιότης καὶ τὸ εἶδος τοῦ πράγματος· ὁ τόπος ὅπου αὐτὸ κεῖται· ἂν ἐπιδέχεται μέτρον, νὰ ἐξηγῇται αὐτὸ· ἂν στάθμισιν, νὰ ἐξηγῇται τὸ βάρος· καὶ περιπλέον εἰς τὰ ἀκίνητα νὰ ἐξηγῶνται οἱ ἰδιοκτῆται πλησιισταὶ ἀπ' ὅλα τὰ μέρη· νὰ ἐξηγῇται τέλος πάντων σαφῶς καὶ διακεκριμένως ἡ τιμὴ ἐκάστου πράγματος.

8. Τὰ κτήματα εἴτε κινητὰ, εἴτε ἀκίνητα, ἀφοῦ ἐκτιμηθῶσιν, ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν κατὰ διακήρυξιν τοῦ Διοικητοῦ.

9. Ἡ διακήρυξις πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ τὰ ὅσα περιέχει ἡ ἐκθεσις τῆς ἐκτιμήσεως, τὴν αἰτίαν, διὰ τὴν ὁποίαν πωλεῖται, τὸν τόπον καὶ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν γίνεται ἡ δημοπρασία.

10. Πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν ἐκτίμησιν καὶ ὄχι βραδύτερα γίνεται ἡ δημοπρασία.

11. Ὃταν ὑπόκεινται εἰς δημοπρασίαν ῥευστὰ, ἢ πράγματα εἰς ἐπιχειρῆμενον κίνδυνον φθορᾶς, εἶναι ἐλεύθερος ὁ Διοικητὴς νὰ συντέμνῃ τὴν προθεσμίαν, ἀλλ' αὕτη δὲν ἔμπορεῖ νὰ εἶναι ὀλιγωτέρα τῶν 48 ὥρων.

12. Εἰς τὴν ὥραν τῆς δημοπρασίας Ἀστυνομικός τις ὑπὸ

αμβάνει τὸ ἔργον τοῦ κήρυκος, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ
τοῦ διακηρύττει τὴν δημοπρασίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ
ὅστις ὀρεῖται νὰ διαμείνῃ τοῦλάχιστον δύο ὥρας.

Διοικητὴς δύναται, κατὰ τὴν περίστασιν, ν' ἀναβάλῃ
τὴν ἡμέραν τὴν δημοπρασίαν, διαφυλάττων μ' ὅλον
τὸν κανόνα τῶν προθεσμιῶν.

Ἐν τὰ κτήματα εἶναι δικιρετὰ, δικιροῦνται καὶ πω-
νται κατὰ μέρος.

Ὅταν εἰς τὴν δημοπρασίαν δὲν προσφερθῶν τιμὴ ἐ-
πὶ τῇ ἡμέρᾳ, ἢ ἴσαι μὲ τὴν ἐκτίμησιν, ὁ Διοικητὴς ἐκπύπτει πᾶ-
σαν ἀνὰ 5 εἰς τὰ 100, ἐωσὺ παρουσιασθῇ ὁ προσφέ-
ρων ἀποκτήσῃ τὰ κτήματα, τὰ ὁποῖα δίδονται εἰς τὴν
προσφερόμενὴν τιμὴν, μετὰ τὰς προϋποθέσεις ἀποπείρας
καὶ ἐπιπτώσεις.

Ἐν ὁ ὑπερθεματίσας, εἰς τὸν ὁποῖον ἔμεινε τὸ κτῆ-
μα, πληρώσῃ ἐντὸς 24 ὥρων τὰ μετρητὰ, τότε τὰ κτῆ-
ματα κηρύττονται ἐκ δευτέρου εἰς δημοπρασίαν, κατὰ τὸν
αὐτὸν, ὡς εἴρηται, τρόπον εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον 15· ἢ
ζημία, ἥτις ἐκ τούτου δύναται νὰ προέλθῃ, καὶ ἅπαντα
τὰ ἐξόδα, εἶναι εἰς βάρος αὐτοῦ.

Ἡ παρῶσα θέλει διευθυνθῇ δι' ἐγκυκλίου εἰς ὅλας τὰς
ἐκκλῆσεις τοῦ Κράτους.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 19 Ὀκτωβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

247. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ·

Ἀναγνόντες τὴν ὑπ' Ἀρ. 3796 ἀνάφορὰν τοῦ ἐπὶ
τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, δι' ἧς αἰτεῖ ἄδειαν ἀνα-
μνήσεως δύο μηνῶν,

Διατάττομεν.

Ἡ αἴτησις τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως
Ι. Γ. Γενατᾶ, ἐγκρίνεται·

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς Κόμης Βιάρος
Α. Καποδίστριας θέλει ἐπέχει τὸν τόπον τοῦ εἰρη-
κτικοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως κατὰ διάρ-
κειαν τῆς ρηθείσης ἀδείας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 17 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

7207 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εἰδοποιεῖ.

Ὅτι δυνάμει τοῦ ὑπ' Ἀρ. 2655 διατάγματος τῆς Α
τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, ἐκδοθέντος κατὰ συνί-
την τοῦ ὑπ' Ἀρ. 2358 10' ψηφίσματος, διορθῶνται ὁ
τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος καὶ ἐπιβάλλεται ὁ φόρος τῆς ἰδιο-
κτησίας εἰς τὰ ἐνοικιαζόμενα διὰ δέκα ἔτη ἔθνικα κτῆ-
ματα, ὁμοίως καὶ εἰς τὴν καλυπτομένην ἀπὸ δένδρα
τῆν, ἢ ἀν σπείρεται.

Κατὰ τὴν ἐντολὴν τῆς παρούσης εἰδοποιήσεως προσκα-
λεῖται εἰ κατὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ Στερεὰν Ἑλλάδα

Ἐκτακτοὶ Ἐπίτροποι καὶ Διοικηταὶ νὰ ἐκεργήσωσι τὴν
ἐπὶ δημοπρασίας ἐνοικίας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14 Νοεμβρίου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 14 Νοεμβρίου.

Κατὰ τον παρελθόντα Σεπτέμβριον ἔγειναν αἱ ἐξετάσεις
τῶν μαθητῶν τοῦ Κεντρικοῦ Πολεμικοῦ Σχολείου. Τὸ κατά-
σθημα τοῦ τοῦ, τὸ ὁποῖον ἐσχημαίσθη καὶ διευθετήθη κατὰ τὰς ἀρ-
χὰς τοῦ Πολυτεχνικοῦ τῆς Γαλλίας Σχολείου, ἐπαρουσιάσεν
εἰς τὴν Ἑλλάδα, δεύτερον ἤδη ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς καθιδρύ-
σεώς του, τὴν Δεῖαν δημοσίᾳ συνδρομῆς, ὅπου ἡ ἀξία τῶν
μαθητῶν μόνη προσδιώρισε τὰς τάξεις των, καὶ εἰς τὸ
ἐπὶ ἐξετάσθησαν εἰ μαθήται ἀλληλοδιαδόχως μὲ μεγί-
στην ἀκρίβειαν, εἰς τὰς διαφόρους ὑλὰς, αἱ ὁποῖαι ἦσαν
τὸ ἀντικείμενον τῶν σπουδῶν των εἰς τὰ 1829 καὶ 1830.

Τῆς Ἐξεταστικῆς Συνελεύσεως τὰ ψηφισθέντα ἀπὸ τὴν
Α. Ἐξ. τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος μέλη, ἦσαν τὰ ἑξῆς.
Ὁ Κύριος Γεράρδ, Στρατηγὸς καὶ Διευθυντὴς τῶν τα-
κτικῶν στρατευμάτων, ὁ Κύριος Χρυσόγελος, Γραμματεὺς
τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, ὁ ὑποσυνταγματάρχης, Δι-
ευθυντὴς τοῦ Σχολείου, καὶ ἀνώτατος Ἀρχηγὸς τοῦ πυροβο-
λικοῦ Κύριος Πεζιέ, ὁ ταγματάρχης τοῦ Α πεζικοῦ
τάγματος Κύριος Σκαρδέλης, ὁ ἐπὶ τῶν Μηχανοποιῶν Ἀρ-
χηγὸς τοῦ φρουρίου Ναυπλίας Κύριος Βαλιάσιος, ὁ λοχα-
γὸς τοῦ πυροβολικοῦ Κύριος Καρατσᾶς, καὶ ὁ ὑπολοχαγὸς
τῶν Μηχανοποιῶν Κ. Σκαρδέλης.

Ἡ ἑναξῆς τῶν ἐξετάσεων ἔγεινε πασιφανὴς τὴν 15
Σεπτεμβρίου, συνελεύσεως τῆς Ἐξεταστικῆς Συνελεύσεως,
ὑπ' ὄψιν τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ἀρ-
χιερέως Ναυπλίας, τῶν Γραμματέων καὶ προκρίτων Ὑ-
πουργῶν τῆς Κυβερνήσεως.

Μεταξὺ τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν τελετὴν ταύτην ξέ-
νων, ἦτον καὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Γαλλίας.

Οἱ μαθηταὶ τοῦ Σχολείου πρέπει νὰ εἶναι διηρημένοι
εἰς τρεῖς τάξεις. Ἀλλ' ἐπειδὴ διὰ νὰ φθάσιν εἰς τὴν
ἀ χρειάζονται τρεῖς χρόνοι σπουδῆς, διὰ τοῦτο κατὰ τὴν
ἐπιχρὴν τῶν εἰς τὰ 1830 ἐξετάσεων, μόναι ἡ β καὶ γ τάξεις
ἦσαν σχηματισμέναι.

Οἱ Εὐέλπιδες τῆς β τάξεως ὄφειλον νὰ ἐξετασθῶν εἰς
τὰ Μαθηματικά, (τὴν Ἀριθμητικὴν, τὴν Στοιχειώδη Ἀλ-
γεβραν, τὴν Γεωμετρίαν, καὶ τὴν Εὐθύγραμμον Τριγωνομε-
τρίαν) εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Γαλλικὴν γλῶτταν, καὶ εἰς
τὰς διαφόρους ἀσκήσεις τοῦ πεζικοῦ καὶ πυροβολικοῦ τάγμα-
τος, τὴν θεωρίαν καὶ τὴν πράξιν. Οἱ τῆς γ τάξεως ἔπρεπε νὰ
ἐξετασθῶν εἰς τὰ μαθηματικά, (Ἀριθμητικὴν καὶ μέρος Γεω-
μετρίας) εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, εἰς τὰ Γαλλικά, καὶ εἰς τὰς
ἀσκήσεις τοῦ πεζικοῦ, τὴν θεωρίαν καὶ τὴν πράξιν (τὸ σχε-
λεῖον τῶν στρατιωτῶν καὶ οὐλαίων.) Ἡ Σπουδὴ τῶν Σχεδίων
τῶν γραφικῶν καὶ τοπογραφικῶν σχημάτων ἦτον ἀπὸ τὰς

κυριώτερας ἐνασχολήσεις τῆς β καὶ γ τάξεως, καθ' ὅλον τὸν καιρὸν αὐτῶν.

Ἐχρηστάι ἐλπίδες, τὰς ὁποίας τὸ ἔθνος συνέλαβε μετὰ τὰς ἐξετάσεις τῶν 1829, ἐβεβαιώθησαν κατὰ μέρος εἰς τὰ 1830, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν αἱ εὐδοκίμησεις τοῦ πλεονέστερου μέρους τῶν Εὐελπίδων μᾶς ἐγγυῶνται τοῦ λοιποῦ τὰ ἐπιβεβη ὑποτελέσματα, τὰ ὅποια μέλει ἡ πατρίς ν' ἀπολαύῃ ἀπὸ τῆς σύστασιν καταστήματος, ὅπου αἱ σπουδαὶ διευθετούμεναι ἀπὸ ἐπίμονον προσοχὴν, καὶ ὑπερασπιζόμεναι ἀπὸ τῆς εἰδικῆς τοῦ Κυβερνήτου εὐμένειαν, δέλουν ἀποκτικτὰ καθ' ἑκάστην μεγαλητέρας ἀναπύσεις.

Ἡ ζυηγοτάτην συναίσθησιν ἤκεισαν οἱ παρεστῶτες παιδία τὰ 13 καὶ 15 ἐτῶν, τὰ ὅποια μὲ τὰς πρώτους δυνάμεις τῶν ἰναι σχεδὸν ἤδη κατὰ τὰ μαθήματα τῶν πλέον ἡλικιωμένων παρ' αὐτοὺς οἱ ἐφάμιλλοι.

Ἐπειδὴ ὅμως εἶναι παρὰ πολὺ ἰεοὶ ὥστε νὰ καταταχθῶν μαθηταὶ εἰς τὸ Κεντρικὸν πολεμικὸν Σχολεῖον, παρεδέχθησαν ὡς στρατευτικά παιδία εἰς τὸ τάγμα τῶν πυροβολικῶν, χωρὶς νὰ ἐλλείπουν μὲ ὅλον τοῦτο ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξακολουθοῦν τὰ μαθήματα καταστήματος, τοῦ ὁποίου δέλουν ποτὲ εἶσθαι ἀκλόνητοι στύλοι. Ἡ διαγωγὴ τῶν παιδῶν ἐφάνη ὅτι ἐσυρεν εἰδικῶς τὴν προσοχὴν τῶν Κυρίων μελῶν τῆς Ἐξελαστικῆς Συνελεύσεως καὶ διὰ τοῦτο ἔγεινε χρεῖα παραδειγμάτων δικαίας αὐστηρότητος. Ταῦτα ἀπαιτοῦντο ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ συμφέρον Σχολεῖου, σκοπὸν ἔχοντος νὰ ἐδγάλη νέους ἀξιωματικούς, προωρισμένους νὰ συντελέσουν ποτὲ εἰς τὴν τελειοποίησιν καὶ τὴν διατήρησιν τῆς πολεμικῆς πειθαρχίας εἰς τὸ Ἑλληνικὸν στράτευμα· ἐάν ὁμως ἡ Ἐξελαστικὴ Συνελεύσις εἶδεν ἑαυτὴν ἠναγκασμένην νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Κυβερνήσιν τὴν ἀποβολὴν τριῶν Εὐελπίδων· ἐὰν οἱ παρευρεθέντες εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν περαινόντων τὴν ἐξέτασιν πρακτικῶν, ἠσθάνθησαν λυπηρὸν αἶσθημα, ἀκούοντες τὴν ἀπὸ τὸν Πρόεδρον εἰς ἄλλους τινὰς γενομένην νουθετικὴν ἐπίπληξιν, πῶσον ἀνεπληρώθη ἡ λύπη των ὅταν ἤκουσαν τοὺς ἀληθῶς κατ' ἀξίαν ἐπαίνους, προσφερομένους εἰς ἄλλους τινὰς, καὶ μεγαλυνομένους ἀπὸ τὴν μετριοφροσύνην τῶν ἐπαινουμένων!!

Ἡ συμπεράτωσις τῶν ἐξετάσεων ἔγεινε τὴν γ' Ὀκτωβ. 1830, καὶ ἀναλόγως μὲ τὰς ἐπιδόσεις των, ἀπὸ τοὺς 13 μαθητὰς τοὺς συνιστῶντας τὴν β τάξιν, ἐννέα μόνον ἐκρίθησαν ἄξιοι νὰ μεταβῶν εἰς τὴν α' τάξιν, οἱ δὲ 4 νὰ μείνουν· δεύτερον ἄλλον ἐνναυτὸν εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν.

Ἀπὸ τοὺς 25 τῆς γ' τάξεως μαθητὰς, 12 ἔπρεπε νὰ μεταβῶν εἰς τὴν β· μὲ ὅλον τοῦτο ἐπειδὴ 3 μεταξὺ αὐτῶν ἦσαν πολλὰ νέοι, ἡ Ἐξελαστικὴ Συνελεύσις ἔκρινε πρέπον νὰ τοὺς ἀφήσῃ ἀκόμῃ εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν ἐν ἔτος, διὰ νὰ χορησιμεύσιν ὡς παράδειγμα εἰς τοὺς συμμαθητάς των. — Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν, ὁ Κ. Διευθυντὴς τοῦ Σχολεῖου συμμορφούμενος μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ ψηφίσματος, ἐξεφώνησε κατὰ τοὺς ὀρισμένους περὶ ἀξίας καταλόγους τὰ ὄντοια τῶν προεβασθέντων εἰς τὰ 1829 καὶ 1830 σχολικὰ ἔτη Εὐελπίδων. Ὁ δὲ Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως ἐκοινοποίησε δημοσίᾳς εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν, ὅτι κατὰ τὰς δοθείσας διατάξεις, αἱ καταπαύσεις ἐμελλαν ν' ἀρχίσουν ἀμέσως διὰ τοὺς καταχωρηθέντας εἰς τὸ πρῶτον ἡμισυ μέρος τῆς περὶ ἀξίας καταγραφῆς, καὶ ὅτι κατὰ ζήτησιν τῶν γονέων των δέλουν ἔχουν τὴν ἀδειαν νὰ ὑπά-

γουν εἰς τὰς οἰκίας των διὰ νὰ ἀπολαύσων τὴν ἀξίαν τῆς διαγωγῆς των, καὶ ἐκτενοὺς φιλοπονίας των ἀνάπαυσιν.

Τὸ τέλος τῶν καταπαύσεων ἀπεφασίσθη ὀριστικῶς εἰς τὰς 9 Νοεμβρίου ἀμεταβέτως, καὶ ἡ ἀρχὴ τῶν μαθημάτων δέλει γεῖναι εἰς τὰς 10 τοῦ αὐτοῦ. Ἐξ τόποι εἶναι πρὸς τὸ παρὸν κενοὶ εἰς τὸ Σχολεῖον· πολλὰ αἰτήσεις ἀπὸ τὸν παρελθόντα ἐνναυτὸν ἔγειναν εἰς τὴν Κυβερνήσιν, ἥτις δέλει σκεφθῆναι περὶ αὐτῶν, καὶ ἀποφασίσει τὴν ἐκλογὴν τῶν καταταχθητομένων εἰς τὸ Κεντρικὸν Σχολεῖον ἐξ μαθητῶν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐξετάσεων ἡ Α. Ε. ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος, ἐδειξε πολλάκις καὶ διὰ τῆς παρουσίας καὶ διὰ λόγων πῶσον τὸν ἐμελλε περὶ τούτου. Ἡ Ἐξελίξη, τοῦ γνωρίζει τὴν ἀνάγκην διδατκάων ἱκανῶν νὰ τελειοποιήσωσι τὰς σπουδὰς. Ἐξέτασεν αὐτοῖσι σχεδὸν γραφίαν τῶν μαθητῶν, καὶ ἐπαίνεσε τὴν εἴφυσιν κλίσιν τινῶν ἀπὸ αὐτοῦς.

Τὸ Σχολεῖον τοῦτο δημιουργηθὲν ὑπὸ τῆς εἰδικῆς ὑπερασπισίν τοῦ Κυβερνήτου, ἔχει νὰ ἐλπίσῃ τὸ πᾶν ἀπὸ τὴν εὐμένειαν καὶ τὴν ἐκτενῆ φροντίδα, τὴν ὁποίαν ἔλαβε μέχρι τῆς σήμερον.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

(Ἐκ Γαλλικῶν Ἐφημερίδων.)

Ἐκ τῶν εἰς τὴν Ἀφρικὴν ἐκστρατεύσαντων Γάλλων 5.000 μόνον δέλουν μένει ἐν τῷ Ἀλγερίῳ, οἵτινες ὁμοῦ μὲ ἑτέρους 5,000 Ἀραβὰς καὶ Αἰθίопας, ὀργανισμένους, θέλουν φυλάττει τὸν τόσον ἐκείνον, ὅλοι δὲ οἱ λοιποὶ ἐπανέρχονται ἤδη διὰ νὰ παραχειμάσωσιν εἰς τὴν Γαλίαν. Τὸ δὲ ἔαρ, αἱ γένη χρεῖα, δέλουν σταλῆναι νέα στρατεύματα. Αἱ πόλεις Ὀράν καὶ Βόννα θέλουν ἔχει ἑκάστη φρουρὰς 1000 Γάλλους καὶ ἑτέρους τόσους ἐκ τῶν ἐντοπίων, εἰς τοὺς ὁποίους συμφέρεται ἡ διατήρησις τῆς εὐταξίας, τὴν ὁποίαν ἐσπείρωσαν οἱ Γάλλοι εἰς τὸν βάρβαρον ἐκείνον τόπον.

— Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς ἐκοινοποίησεν εἰς τοὺς ἐν τῇ Γαλίᾳ Γενικοὺς Προξένους τοῦ Μεξικῶ, τῆς Κολομβίας, τῆς Πλάτας καὶ τοῦ Χαλίου τὴν ἀπόφασιν τοῦ Βασιλέως τοῦ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰς πολιτείας ταύτας ὡς αὐτοῖς, καὶ νὰ συμφωνήσῃ πρὸς αὐτὰς συνθήκας, φιλίας, ἐμπιστίας καὶ ναυτιλίας.

— Διὰ προεδρεύματος τῆς 26 Σεπτεμβρίου ἡ Βουλὴ τῆς Γαλλίας ἐψήφισε τὴν κατάργησιν τῆς κεφαλικῆς ποινῆς εἰς πολλὰ ἄρθρα τοῦ ποινικοῦ κώδικος, καὶ μάλιστα δι' ὅλα τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα. Τὴν 27 ἐπαρυστάσθη τὸ προεδρεύμα εἰς τὸν Βασιλέα, ὅστις εὐθὺς ἐδήλωσε τὴν συγκατάθεσίν του.

— Ἡ Βουλὴ τῆς Γαλλίας ἀνεβλήθη ἀπὸ τῆς 27 τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 22 τοῦ Ὀκτωβρίου, καὶ τότε ἔγεινεν ἡ ἐπανάληψις τῶν ἐργασιῶν, συνελθόντων καὶ τῶν νεωτῆ ἐκλεχθέντων ἀντιπροσώπων ἀντὶ τῶν παραιτηθέντων καὶ τῶν δεχθέντων ἐπιμίσθια ὑπουργήματα.

— Τὴν 21 τοῦ Ὀκτωβρίου ἔγεινεν ἡ ἐναρξίς τῆς Βουλευτικῆς συνόδου τῆς Ἀγγλίας. Εἰς ἐν τῶν προτεχῶς ἐκδοθητομένων φύλλων θέλομεν δημοσιεύει τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ὁ Βασιλεὺς ἐξεφώνησεν εἰς τὸ συνέδριον.